

Vir u sondes

Christus het een maal gely vir sondes, die regverdige vir die onregverdige om mense na God te lei (1Pe 3:18). Hy is die versoening vir die sondes van die hele wêreld (1 Johannes 2: 2) en breek die versperring van vyandskap wat daar tussen God en mense bestaan □□het. Nadat die mens bevry is van Adam se veroordeling, is hy in staat om goeie werke te doen, want dit word slegs gedoen as iemand in God is (Jes 26:12; Johannes 3:21).

Vir u sondes

Ek lees 'n uittreksel uit preek nr. 350, deur dr. Charles Haddon Spurgeon, onder die titel "n Goedgerigte skoot op eiegeregtigheid' ', en ek kon nie help om kommentaar te lewer op 'n verklaring in die preek nie.

Die laaste sin van die preek trek my aandag, wat sê: "*Christus is gestraf vir u sondes voordat dit gepleeg is*" Charles Haddon Spurgeon, uittreksel uit preek nr. 350 "'n Seker skoot in eiegeregtigheid", afkomstig van die web.

As Dr Spurgeon nou die Bybelse teks oorweeg wat sê dat Jesus 'die lam is wat geslag is sedert die grondlegging van die wêreld', moet hy in werklikheid beklemtoon dat Christus gesterf het voordat sonde in die wêreld ingebring is (Op. 13: 8; Rom 5:12). Aangesien hy egter beweer dat Jesus gestraf is voordat elke Christen se sonde afsonderlik gepleeg is, verstaan □□ek dat dr. Spurgeon geen verwysing na vers 8, hoofstuk 13 van die Openbaringboek het nie.

Christus is gestraf vir die sonde van die hele mensdom, maar wie het die oortreding begaan wat daartoe gelei het dat die hele mensdom onder die sonde was? Nou verstaan □□ons volgens

die Skrif dat sonde voortspruit uit die aanstoot (on gehoorsaamheid) van Adam, en nie uit die gedragfoute wat mense begaan nie.

Die straf wat vrede gebring het, was nie te wyte aan individuele optrede nie, omdat alle mense gegenerer word in die toestand van vervreemding van God (sondaars). Christus is die lam van God wat gesterf het voor die grondlegging van die wêreld, dit wil sê die lam is geoffer voordat Adam se oortreding plaasgevind het.

Die straf wat op Christus geval het, is nie te danke aan die gedrag van mense (sondes gepleeg nie), maar aan Adam se aanstoot. In Adam is mense sondaars gemaak, want deur 'n oortreding kom oordeel en veroordeling oor alle mense sonder uitsondering (Rom. 5:18).

As die sonde (die toestand van die mens sonder God) voortspruit uit die gedrag van mense, om geregtigheid te laat geskied, sou redding noodwendig slegs deur die gedrag van mense moontlik wees. Dit sou vereis word dat mans iets goeds moet doen om hul slegte gedrag te versag, maar dit sal nooit 'geregverdig' word nie.

Maar die evangelieboodskap toon dat deur die aanstoot van een man (Adam) almal tot die dood veroordeel is, en slegs deur een man (Christus, die laaste Adam), was die gawe van God se genade oorvloedig oor baie (Rom. 5:15). Toe Jesus vir ons sondes gesterf het, het 'n vervanging van 'n daad plaasgevind: terwyl Adam on gehoorsaam was, was die laaste Adam tot die beproewing gehoorsaam.

Die laaste sin van die uittreksel uit die preek van Dr Spurgeon toon dat daar nie van mening was dat:

- Alle mense is sondaars omdat die eerste vader van die mensdom (Adam) gesondig het (Jes 43:27);
- Dat alle mense in ongeregtheid gevorm word en in sonde ontvang word (Ps 51: 5);

- Dat die hele mensdom sedert moeder van God afgewys is (Ps 58: 3);
- Dat alle mans verkeerd was vandat hulle gebore is (Ps 58: 3), omdat hulle deur 'n wye deur ingegaan het wat toegang gee tot 'n wye pad wat lei tot die verderf (Mt 7:13 -14);
- Dat omdat hulle as slaaf van die sonde verkoop is, niemand volgens Adam se oortreding oortree het nie (Rom. 5:14);
- Dat die beste van mense vergelykbaar is met 'n doring, en die opregtes erger is as 'n heining van dorings (Mark 7: 4);
- Dat alle mense gesondig het en die heerlikheid van God kortkom weens die veroordeling wat in Adam gevestig is;
- dat daar geen regverdige, hoegenaamd niemand onder die nageslag van Adam is nie (Rom. 3:10), ens.

Watter goed of sleg doen 'n kind in die baarmoeder van sy moeder om in sonde ontvang te word? Watter sonde pleeg 'n kind om 'verkeerd' te loop vandat hy gebore is? Wanneer en waar het alle mense saam verdwaal en vuil geword? (Rom. 3:12) Was die verlies aan mensdom nie deur Adam se aanstoot nie?

In Adam is alle mense saam vuil gemaak (Ps 53: 3), want Adam is die breë deur waardeur alle mense by geboorte ingaan. Geboorte volgens die vlees, bloed en wil van die mens is die breë deur waardeur alle mense ingaan, wegdraai en saam onrein word (Johannes 1:13).

Watter gebeurtenis het daartoe gelei dat alle mans 'saam' onrein geword het? Slegs Adam se oortreding verklaar die feit dat alle mans in dieselfde geval onrein word (saam), aangesien dit onmoontlik is vir alle mans van ontelbare ouderdomme om dieselfde daad saam te verrig.

Dink daaraan: Is Christus dood omdat Kain Abel doodgemaak het, of is Christus dood weens Adam se aanstoot? Watter van die gebeure het die aard van die hele mensdom in gevaar gebring?

Kain se daad of Adam se oortreding?

Let op dat Kain se veroordeling nie die gevolg is van sy kriminele daad nie, dit spruit uit die veroordeling in Adam. Jesus het getoon dat hy nie gekom het om die wêreld te veroordeel nie, maar om dit te red, aangesien dit teenproduktief sou wees om te oordeel oor wat reeds veroordeel is (Johannes 3:18).

Christus is gestraf weens die sonde van die mensdom, maar die sonde verwys nie na wat mense pleeg nie, maar dit sê eerder oor die oortreding wat sonder uitsondering oordeel en veroordeling oor alle mense gebring het.

Die optrede van mense onder die juk van die sonde word ook sonde genoem, want elkeen wat sondig, sondig omdat hy 'n slaaf van die sonde is. Die skeidsmuur tussen God en mense het ontstaan deur Adam se aanstoot, en weens die oortreding in Eden is daar niemand onder die mensekinders om goed te doen nie. Waarom is daar niemand wat goed doen nie? Omdat hulle almal verdoem is en saam onrein geword het. Daarom is alles wat 'n mens sonder Christus doen, onrein as gevolg van Adam se aanstoot.

Wie van die onreine sal dit wat suiwer is, wegneem? Niemand nie! Met ander woorde, daar is niemand wat goed doen nie, want almal is 'n slaaf van die sonde.

Nou doen die slaaf van die sonde sonde, want alles wat hy doen, is regverdig aan sy heer. Die optrede van die diensknegte van die sonde is sondig omdat dit deur slawe van die sonde gedoen word. Daarom het God diegene wat glo dat hulle dienaars van geregtigheid is, bevry (Rom. 6:18).

God se kinders daarenteen kan nie sondig nie omdat hulle uit God gebore is en die saad van God in hulle bly (1 Johannes 3: 6 en 1 Johannes 3: 9). Elkeen wat sonde doen, is van die duiwel, maar die wat in Christus glo, is aan God (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), omdat hulle die tempel en die woning van

die Gees is (1Jo 3: 8).

Christus is geopenbaar om die werke van die duiwel te vernietig (1 Johannes 3: 5 en 1 Johannes 3: 8), en almal wat deur God verwek is, bly in Hom (1 Johannes 3:24) en in God is daar geen sonde nie (1 Johannes 3: 5). As daar nou geen sonde in God is nie, volg dit dat almal wat in God is, nie sondig nie, omdat hulle uit God verwek is en die saad van God daarin is.

'N Boom kan nie twee soorte vrugte dra nie. Diegene wat uit die saad van God gebore word, kan dus nie vrugte vir God en die duiwel voortbring nie, net soos dit onmoontlik is vir 'n dienskneg om twee here te dien (Luk. 16:13). Elke plant wat deur die Vader geplant word, dra baie vrugte, maar dit dra slegs vrugte vir God (Jesaja 61: 3; Johannes 15: 5).

Na die sonde, die ou meester, is dit aan die opgestane mens om homself aan God voor te stel as lewend uit die dood, en die lede van sy liggaam as instrument van geregtigheid (Rom. 6:13). Die 'lewende' toestand van die dooies word verkry deur geloof in Christus, deur wedergeboorte (wedergeboorte). Deur die nuwe geboorte word die mens lewendig uit die dood, en dit bly dus om die lede van sy liggaam vrywillig aan God voor te stel as 'n instrument van geregtigheid.

Sonde heers nie meer nie, want dit heers nie meer oor diegene wat glo nie (Rom. 6:14). Die Christen moet sy lede aanbied om geregtigheid te dien, dit wil sê om die Een te dien wat hulle geheilig het, aangesien Christus die regverdiging en heiligmaking van Christene is (Rom. 6:19; 1Kor 1:30).

Christus het een maal gely vir sondes, die regverdige vir die onregverdiges om mense na God te lei (1Pe 3:18). Hy is die versoening vir die sondes van die hele wêreld (1 Johannes 2: 2) en breek die versperring van vyandskap wat daar tussen God en mense bestaan □□het. Nadat die mens bevry is van Adam se veroordeling, is hy in staat om goeie werke te doen, want dit

word slegs gedoen as iemand in God is (Jes 26:12; Johannes 3:21).

Mans sonder God, daarenteen, bestaan □□sonder hoop in hierdie wêreld, want hulle is soos die onreine en alles wat hulle voortbring, is onrein. Daar is geen manier vir die mens sonder God om goed te doen nie, want die bese natuur lewer net sleg op “Maar ons is almal soos vuil, en al ons geregtighede is soos ‘n vuil lap; en ons almal verdroog soos ‘n blaar, en ons ongeregtighede soos ‘n wind neem ons weg ”(Jes 64: 6).

Die profeet Isaias beskryf die toestand van sy volk en vergelyk dit met:

- Die onrein – Wanneer het die volk Israel onrein geword? Toe almal afdwaal en saam onrein word, is dit in Adam, die eerste Vader van die mensdom (Ps 14: 3; Jes 43:27);
- Geregtigheid as vuil lappe – Alle werke van geregtigheid van die vuil is vergelykbaar met vuil lappe, wat nie geskik is vir klere nie. Alhoewel dit godsdienstig was, was die werke van die volk Israel werke van ongeregtigheid, werke van geweld (Jes 59: 6);
- Verdor soos die blaar – Daar was geen hoop vir die volk Israel nie, aangesien die blaar dood was (Jes 59:10);
- Ongeregtighede is soos wind – Niks wat Israel gedoen het, sou hulle van hierdie haglike toestand kon bevry nie, aangesien ongeregtigheid vergelykbaar is met die wind wat die blaar ruk, dit wil sê die mens kan nie van die heer van die sonde ontslae raak nie.

Christus het op die regte tyd vir die goddelose gesterf. Die Lam van God is sedert die grondlegging van die wêreld deur sondaars geoffer

“Omdat Christus, terwyl ons nog swak was, op die regte tyd vir die goddelose gesterf het” (Rom. 5: 6);

“Maar God bewys sy liefde vir ons deurdat Christus vir ons gesterf het terwyl ons nog sondaars is” (Rom. 5: 8).

Christus sterf nou vir die slawe van die sonde, en nie vir die 'sondes' wat die slawe van die sonde beoefen nie, soos dr. Spurgeon verstaan ☐☐het.

Christus het vir sondaars gesterf, daarom sterf diegene wat glo saam met Hom. Christus het vir almal gesterf sodat die wat lewendig is, nie meer vir hulleself kan lewe nie, maar eerder vir Hom wat gesterf en opgestaan ☐☐het (2Co 5:14).

Diegene wat saam met Christus opgestaan ☐☐het, is veilig sedert:

- Hulle is in Christus;
- Hulle is nuwe wesens;
- Die ou dinge is weg;
- Alles het nuut geword (2Ko 5:17).

God het diegene wat deur Christus glo, met Homself versoen en aan die lewendes uit die dode die bediening van die versoening gegee (2Ko 15:18).

Die lewendes onder die dooies word met die vermaning agtergelaat: ontvang die genade van God nie tevergeefs nie (2 Kor. 6: 1). God het jou in 'n aanvaarbare tyd gehoor, daarom word Christene aanbeveel om:

- Moet glad nie skandaal gee nie – Waarom sou Christene nie skandaal gee nie? Om gered te word? Geen! Sodat die bediening van versoening nie gesensor word nie;
- Aanbeveel word in alles – in baie geduld, in swaarkry, in behoeftes, in angs, in swepe, in onluste, in onluste, in werk, in waaksaamheid, in vas, in reinheid, in die wetenskap, in lang- lyding, in vriendelikheid, in die Heilige Gees, in ongeveinsde liefde, ens. (2Ko 6: 3-6).

Christus is dood sedert die grondlegging van die wêreld, nog voordat die hele mensdom 'n slaaf van onreg geword het as gevolg van die ongehoorsaamheid van een man wat gesondig het: Adam.